

Теслер Тамара 

кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри естрадного та народного співу Харківської державної академії культури, Харків, Україна
email: tamaravoice33@gmail.com

Tamara Tesler 

Candidate of Art Criticism, Associate Professor at the Department of Variety and Folk Singing, Kharkiv State Academy of Culture, Kharkiv, Ukraine
email: tamaravoice33@gmail.com

ТВОРЧІСТЬ ТІНИ КАРОЛЬ У ПРОСТОРІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ВОКАЛЬНОЇ ЕСТРАДИ

Мета статті — виявлення провідних спрямувань у творчій діяльності народної артистки України Тіни Кароль, що передбачає характеристику особливостей концептуальних, стильових і виразових параметрів творчості співачки та окреслення специфіки її діяльності у сфері організації сучасного художнього життя України.

Методи. Стаття базується на настановах культурологічного та виконавсько-інтерпретаційного підходів, методів дедукції та індукції, аналізу та синтезу.

Наукова новизна статті полягає у характеристиці концептуальних, образних новацій у творчості Тіни Кароль, окресленні специфіки її виконавських настанов та соціально спрямованої діяльності зі створення культурно-мистецьких проєктів.

Результати. Концептуальні новації у творчості Тіни Кароль пов'язані з формуванням ліричного, трагічного, філософського та лірико-драматичного модусів патріотичної тематики. Ліричний концептуальний вектор творчості співачки характеризується символічністю, метафоричністю та зверненням до гострих проблем духовного буття сучасної людини. Виконавські настанови співачки мають основою синтез рис академічного та естрадного вокалу, зокрема стилістики Soul, значущість миттєвих змін вокальних прийомів і динаміки, а також індивідуалізацію рис народнопісенного виконавства. Творчу діяльність Тіни Кароль вирізняє спрямованість на організацію новаційних форм художнього життя — культурно-мистецьких проєктів («Колядки», «Дім звукозапису»), метою яких є закарбування культурної пам'яті нації, демонстрація виразового потенціалу сучасної вокальної естради та її здатності концентрувати художній досвід різних епох у стильовому різноманітті. Творчі обрії Тіни Кароль позначені тяжінням до театралізації та створення кліпів — мікрофільмів із акцентованими витонченими візуальними, анімаційними ефектами.

Висновки. Творчість Тіни Кароль віддзеркалює сучасні тенденції урізноманітнення творчого світобачення, пошуку цілісності й універсальності образу виконавця та закріплення статусу вокальної естради як сфери збереження культурного досвіду.

Ключові слова: вокальна естрада, виконавство, вокальне естрадне виконавство, стиль, виконавська стилістика.

TINA KAROL'S WORK IN SPACE OF MODERN UKRAINIAN VOCAL VARIETY

The aim of the article is to identify the leading directions in the creative activity of the People's Artist of Ukraine Tina Karol, which involves characterizing the conceptual, stylistic, and expressive parameters of the singer's work and outlining the specifics of her activity in organizing contemporary artistic life in Ukraine.

Methods. The article is based on the principles of culturological and performance-interpretive approaches, methods of deduction and induction, analysis and synthesis.

The scientific novelty of the article lies in characterizing the conceptual and imagery innovations in Tina Karol's work, outlining the specifics of her performance principles and socially oriented activity in creating cultural and artistic projects.

Results. The conceptual innovations in Tina Karol's work are connected with the formation of lyrical, tragic, philosophical, and lyrical-dramatic modes of patriotic themes. The lyrical conceptual vector of the singer's work is characterized by symbolism, metaphor, and an appeal to the acute problems of the spiritual existence of the contemporary person. The singer's performance principles are based on a synthesis of academic and pop vocal features, particularly the Soul style, the significance of instant changes of vocal techniques and dynamics, as well as the individualization of folk-song performance features. Tina Karol's creative activity is distinguished by a focus on organizing innovative forms of artistic life — cultural and artistic projects ("Carols", "Recording House"), aimed at capturing the cultural memory of the nation, demonstrating the expressive potential of contemporary vocal variety art and its ability to concentrate the artistic experience of different eras in stylistic diversity. Tina Karol's creative horizons are marked by a tendency toward theatricalization and the creation of clips — micro-films with accentuated refined visual and animation effects.

Conclusions. Tina Karol's work reflects contemporary tendencies of diversifying the creative worldview, the search for wholeness and universality of the performer's image, and the consolidation of the status of vocal variety art as a sphere for preserving cultural experience.

Keywords: vocal variety art, performance, vocal variety performance, style, performance stylistics.

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Мистецтво вокальної естради на поч. XXI ст. у плюралізмі творчих світів, численності варіантів синтезу з академічним музичним мистецтвом і фольклором демонструє стильове різноманіття, зумовлене інтенсифікацією акумулятивного потенціалу мистецтва та сутогоспецифіці культури метамодерну, особливістю якої «визначається не спрощений синтез попередніх культур, а симбіоз нової якості, що презентується шуканою цілісністю» (Шабанова, 2022, с. 88). В українській вокальній естраді одним із утілень пошуку нової цілісності є творчість народної артистки України Тіни Кароль, яку вирізняє стильова, виразова різнобарвність і спрямованість на формування нових концептуально-тематичних, образних обріїв вокального естрадного мистецтва та новаційних модусів творчої самореалізації.

Їх різноспрямованість відбиває сучасну універсалізацію та творчу мобільність виконавця — прагнення «його інтелектуальної та професійної, технічної готовності до креативного самовиявлення в численних площинах художньої рефлексії» (Скворцова, 2024, с. 131), осмислення специфіки якої є актуальним завданням сучасного мистецтвознавства. Водночас урізнобарвлення діяльності естрадного співака соціальним та культуро-зберігаючим компонентами відбиває набуття вокальною естрадою значущості як сфери збереження культурного досвіду та засобу культурної дипломатії (Теслер, Красовська, 2025).

Закріплення сучасної вокальної естради у статусі концептуально вагомого компонента художньої культури проблематизує питання специфіки творчої діяльності її представників, що є актуальним питанням сучасного музикологічного знання з огляду на дискретність його персонологічного вектора.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У сучасному музикологічному дискурсі питання специфіки національної вокальної естради є значимим і масштабним сегментом, що підтверджує різноманіття із нею пов'язаних дослідницьких спрямувань. Це демонструють праці І. Бобула (2018), який висвітлює чинники та засоби жанрового формотворення та стильового розвитку вокально-естрадного виконавства в Україні кінця XX – початку XXI ст. (с. 4), Г. Гаценко, Н. Ковмір та В. Юрчук (2024), які визначають комплексну специфіку виразових обріїв вокальної естради та акцентують значущість іміджу як «способу існування естрадного співака на сцені» (с. 178). Специфіку національної естради досліджують Л. Красовська, Л. Кудрич, С. Манько, О. Михайлюченко та В. Іванов (2025). Т. Рябуха (2017) висвітлює витoki вокальної естради України та пов'язує її «сучасну інтерпретацію з двома найважливішими стилістичними нахилами — національним та інонаціональним» (с. 1), до питань стильових особливостей української естради звертаються О. Зосим та Я. Подунай (2023). Т. Теслер та Л. Красовська (2024) обґрунтовують новаційний статус української естради як «новітнього жанрового, стильового та виразово мобільного виразника націо-

нальної системи цінностей та засобу її трансляції у світовому художньому просторі» (с. 79).

Естрадний вектор сучасного музикологічного знання характеризується і активізацією уваги до персональних вимірів. Це засвідчують праці У. Конвалюк (2020), О. Іщенко (2022), яка крізь призму творчої особистості естрадного співака визначає засоби «стильової еволюції та жанрового формотворення українського вокально-естрадного виконавства XXI ст.» (с. 134).

Постать Тіни Кароль у персонологічних вимірах музикологічного знання не набула вичерпного висвітлення, в окремих розвідках специфіка її творчості висвітлюється обмежено в загальному контексті досліджень особливостей сучасної вокальної естради. Так, із цариною естрадної вокальної камерності її творчість пов'язує О. Іщенко (2022), як належну до царини естрадно-романсової жанрової стилістики її виконавські настанови характеризує Т. Рябуха (2017, с. 10), імпровізаційний потенціал співачки у контексті тенденції театралізації сучасної естрадної пісні репрезентують Г. Гаценко, Н. Ковмір та В. Юрчук (2024, с. 178), у контексті специфіки фольклорного вектору української естради фільм-мюзикл «Різдвяна ніч з Тіною Кароль» характеризує У. Конвалюк (2020, с. 178–179), характеризуючи проте постать співачки як утілення типу «виконавець альтернативної музики» (с. 187). Відсутність спеціальних розвідок, присвячених творчості співачки, не узгоджується з її популярністю й офіційним визнанням її творчості, закріпленням почесним званням народної артистки України, що детермінує актуальність статті.

Формулювання цілей і завдань статті.

Метою статті є виявлення провідних спрямувань у творчій діяльності народної артистки України Тіни Кароль. Завданнями дослідження є виявлення особливостей концептуальних параметрів творчості співачки, її стильових і виразових параметрів та окреслення специфіки діяльності у сфері організації сучасного художнього життя України.

Виклад основного матеріалу. У стильовому та виразовому різнобарві сучасної української вокальної естради творчість народної артистки України Тіни Кароль посідає особливе місце. Це зумовлено формуванням співачкою образу ліричної героїні, харизма якого полягає не в епатажі, а в глибинній експресії. Водночас розма-

їття її виконавських настанов суголосне специфіці сучасної української вокальної естради, у якій «стильові міксти є однією з форм презентації власної творчої індивідуальності» (Зосим, Подунай, 2023, с. 34).

Багатогранність творчої діяльності співачки єднає її творчий світ із давніми, громадянськими інтенціями творчої самореалізації українських митців у царині збереження художнього, духовного спадку і торування новаційних шляхів художньої рефлексії як концентрованого вираження духовного буття спільноти. Творча постать співачки віддзеркалює ті риси персони естрадного співака, які визначають її як «пасіонарну, самоактуалізовану особистість, здатну на вчинок, "креативну свідомість" на індивідуальному рівні, як індивідуальний первень у творчій реальності» (Конвалюк, 2020, с. 79).

Таким «індивідуальним первнем» для співачки є багатовимірність творчих настанов і переосмислення змістових, тематично-образних основ вокальної естради. Зазначимо, що пошук нових концептуальних вимірів вокальної естради віддзеркалює провідні вектори її буття, які «інспіровані соціокультурними реаліями, <...> зумовлюють сучасну трансформацію функціонального кола вокальної естради — певне витіснення на периферію розважальної, релаксаційної компоненти та піднесення значущості світоглядних вимірів, пов'язаних, зокрема з актуалізацією громадянського начала, спрямованістю на рефлексію щодо вічних проблем буття людини та людства, зокрема в національному забарвленні» (Красовська, Кудрич, Манько, Михайлюченко, Іванов, 2025, с. 62). Тяжіння до поглиблення концептуальних обріїв вокальної естради віддзеркалюється у творчості співачки у зверненні до патріотичної тематики.

Її лірична інтерпретація у пісні «Україна — це ти» на вербальному рівні виявляється в підкресленні ментально значущих концептів — мама, тато, хліб, степ, вишиванка, пісні, Дніпро, надія, любов. Їх «згортання» в особистісній рефлексії та декларація як духовної основи буття сучасної людини стає дієвим чинником емпатичного єднання аудиторії навколо кодів національної культури.

Трагічний модус патріотичної тематики репрезентує спільна творчість співачки з гуртом NORD DIVISION у масштабній композиції «Вете-

рани», присвяченій захисникам України та сповненій болі від втрат нації. Унікальність композиції — не тільки в концептуальній глибині потужного героїчного та драматичного меседжу, а й синтезі виконавських стилістик реп'у та попмузики. Апробація нового жанрового явища — реп-поеми стає знаком формування співачкою нових жанрових конструктів вокального естрадного мистецтва.

У філософському та лірико-драматичному забарвленні патріотична тематика постає у створеній із С. Жаданом та гуртом «Жадан і собаки» пісні «Ніч» — своєрідному гімні духовної незламності міст України і насамперед Харкова, та в пісні «Вільні. Нескорені» — заклику країни до стійкості.

Ліричний модус творчості виконавиці сповнений певної символічності, метафоричності та драматично експресивної репрезентації гострих проблем духовного буття сучасної людини. Це відбивають зокрема пісні «Вільна» (з Ю. Саніною), яка порушує тему духовної незалежності та самодостатності жінки, «Вище хмар» — драматична балада про глибину кохання, «Людині потрібна людина», присвячена тематиці самотності сучасної людини. Нове бачення значущої для вокальної естради ліричної концептуальної компоненти у творчості співачки резонує зі специфікою сучасної художньої рефлексії — вагомістю «неоромантичного повороту до щирості та чуттєвості, але не в звуженому, сентиментальному сенсі, а у вигляді прагнення до відновлення та реабілітації емоцій, іронічно витіснених Постмодерном» (Шабанова, 2022, с. 91).

Виконавські настанови Тіни Кароль мають основою мікс академічного та естрадного вокалу в стильовому та виразовому розмаїтті. Академічна основа знаходить вираження у диханні на опорі, кантиленності, майстерному фразуванні, вібрато тощо. Однією зі стильових опор для співачки є Soul, зв'язок із яким відображається у насиченні мелосу імпровізаційною мелізматикою, динамічній різнобарвності, значущості сгу. Цей комплекс надає виконанню особливої щирості, емоційної глибини та слугує формуванню особливої художньої комунікації — багатство прийомів вокальної техніки є чинником постійного, «активного» слухання-переживання. Вагомим компонентом вокальної палітри співачки є й настанови естрадного вокалу — так, одними із най-

більш затребуваних прийомів є субтон, фрай і тванг. Зазначимо, що лірична творча позиція виконавиці зумовлює відсутність у її виразовій панорамі екстремальних вокальних прийомів.

Характерними виконавськими маркерами співачки є масштабність кола вокальних прийомів та їх миттєві зміни. У пісні «Людині потрібна людина» це виявляється у миттєвих переходах від субтону та фактичного омузиченого мовлення до динамічно забарвленого міксту, у динамічних контрастах, змінах резонаторів, м'якої та твердої атаки, в епізодичному задіянні назального твангу. У пісні «Троянди» таке різноманіття вкладається у масштаби мотивів — початковий тванг змінюється на субтон, придихову атаку та фрай, кантилена, глісандуюче «перетікання» звуків — на їх відокремлення *non legato*, *pianissimo* — на миттєві динамічні спалахи. Стильовий мікс у пісні «Твої гріхи» — результат синтезу естрадного вокалу, академічного акустичного супроводу, електронних звучань та потужної перкусії. Темброво урізнобарвлюючи кожен звук, співачка створює масштабну панораму прийомів сучасного естрадного вокалу — від штробасу до фальцету, від субтону до свисткового йодлю, *scream* і *sob*, та надає кожній інтонації змістової, багатовимірної значущості.

Новою цариною творчої діяльності Тіни Кароль є мистецькі проекти, створені з метою закарбування культурної пам'яті нації, демонстрації виразового потенціалу сучасної вокальної естради та її здатності концентрувати художній досвід різних епох у стильовому різноманітті. Проекти співачки стали і цариною репрезентації багатства її вокальної палітри та зв'язку з фольклорним началом.

Прецедентом синтетичної репрезентації співачкою фольклорної спадщини у сучасних стильових версіях став проект «Колядки». Багатовимірність осмислення фольклору Тіною Кароль детермінує не тільки створення стильово різнобарвних «шат» для зразків народної пісенності. Формуючи ланку зв'язку з синкретичністю фольклорної традиції, співачка позиціонує жанр колядки у концертному (концертний тур «Колядки і обрані хіти»), студійному (альбом «Колядки»), музично-театральному (мюзикл-фільм «Різдвяна історія з Тіною Кароль»), письменницько-чтецькому (дитяча аудіокнига «Різдвяна історія») вимірах. Різноманіття діяльнісних модусів засвід-

чило, що звернення Тіни Кароль до народної пісенності має на меті не «музеальне» її відтворення, а позиціонування як вічно значущої основи традицій, які духовно пов'язують та консолідують покоління. Співачка зберігає мелос давнього жанру, закріплений у колективній пам'яті нації та водночас переміщує його в інший естетичний та стильовий локус, демонструючи його вічну актуальність і життєвість.

В альбомі «Колядки» та мюзиклі «Різдвяна історія з Тіною Кароль» співачка звертається до органічного синтезу вокальної стилістики попмузики та різних стильових «обрамлень» народнопісенного виконавства, які У. Конвалюк (2020) визначає як автентичне, естрадно-фольклоризоване та джазове (с. 178).

Колядку «Добрий вечір тобі, пане господарю» вирізняє танцювальна трансформація фольклорного. Це відбивається у створенні відмінного від першоваріанту пісні інтенсифікованого хронотопу — традиційний урочистий, помірний інтровертний плин мелосу поступається жвавому, піднесено-радісному екстравертному, що відбивається зокрема у швидкому темпі з акцентуацією ритмічних опор в інструментальному шарі, імпровізаційних «репліках» струнних і духових. Мелос колядки співачка подає в синтезі рис поп-вокалу і таких рис народнопісенного виконавства, як відкритий звук, високий рівень динаміки, спів «на посмішці», введення додаткових приголосних, мелізматичне прикрашення інтоном, а також контекстуальних маркерів — синкретичного єднання музичного, хореографічного, візуального компонентів.

Стильові параметри попмузики в інтерпретації пісні «Тиха ніч» зумовлюють домінування субтону та м'якої придихової атаки. Мелізматичне розквітчення мелосу колядки є дієвим засобом формування драматургічного рельєфу пісні та ланкою зв'язку між традиціями народнопісенного виконавства і стилістикою Soul, що зумовлює жанрову трансформацію колядки у ліричний монолог. Синтез вокальних маркерів Soul і алюзій народнопісенного виконавства у пісні «Ой сивая зозуленько» утворює: введення додаткових приголосних, відкрите звуковидобування, вигуки з інтонаційно нейтральним завершенням в кульмінації, респонсорні «перегуки» співачки та бек-вокалу, мелізматичне урізномбарвлення інтонаційної лінії та мелізматичні ім-

провізаційні репліки. Натомість у колядці «Ро-ди, Боже» комплекс виконавських засобів слугує саме акцентуації її ритуальної маркованості та магічної символічності — співачка звертається до автентичних основ народнопісенного виконавства — нейтрального інтонування, обривання звуковидобування, глісандо на останніх звуках, діалектної артикуляційної трансформації голосних фонем, які набувають особливої виразності на тлі супроводу, обмеженого довгими педалями хорових вертикалей бек-вокалу.

Закликом до збереження позачасово значущих цінностей стає фінальна пісня «Віра, надія, любов», у якій вічні для аксіологічних орієнтирів нації концепти репрезентовані крізь призму стилістики поп-музики та Soul та водночас алюзій сакральної традиції, репрезентованої дзвонами.

Із метою популяризації української вокальної естради Тіна Кароль як авторка ідеї та продюсерка започаткувала проект «Дім звукозапису». Офіційним визнанням його значущості стало підписання 9.06.2026 Меморандуму про співпрацю Національного архівного фонду України з культурно-мистецьким проектом «Дім звукозапису». Це надало проекту статусу частини Національного архівного фонду України (Большакова, 2026), ознаменувало офіційний статус української вокальної естради як складника культурної спадщини нації — матеріали проекту (записи, документи, ноти) було передано до Центрального державного аудіовізуального та електронного архіву.

Зазначимо, що таким чином Тіна Кароль уводить національну вокальну естраду в контекст актуалізованих соціокультурними реаліями новаційних форм художнього життя. Як одна з них, проект «Дім звукозапису» унаочнив тенденцію створення культурно-мистецького проекту, рисами «як нової форми духовного буття нації, ... є багатокомпонентність, синтетичність; резонанс із актуальними проблемами духовного буття соціуму; концептуальна, організаційно-структурна варіативність; спільна діяльність держави, інститутів громадянського суспільства, мистецької еліти; ... новаційність репрезентації знакових культурних, художніх досягнень; актуалізація консолідаційного, культурно-дипломатичного, соціально-комунікативного концептів» (Уманець, 2024, с. 247).

Два сезони проекту стали також прецен-

том поєднання музичного, меморіального, просвітницького компонентів, що знайшло прояв у викладенні історії створення записаних пісень, зокрема в інтерв'ю з їх авторами. 1 сезон проекту об'єднав таких виконавців, як Ю. Саніна, ONUKA, О. Шумей, LELY45, Klavdia Petrivna, MONATIK, Ziferblat, Kozak Siromaha, TVORCHI, Schmalgauzen; 2 сезон — DOROFEEVA, Jarry Heil, С. Жадан та гурт «Жадан і собаки», Альона Омаргалієва, SADSUIT, YARMAK і Давид Маскіса.

Визначальними рисами проекту стала консолідація нової генерації української вокальної естради навколо її пісенного спадку та його концептуальна основа — репрезентація досвіду національного вокального естрадного мистецтва в сучасній стильовій трансформації. Це закарбували ініційовані співачкою зміни стилів та іміджів виконавців. Так, пісня «Коханий» І. Поклада постала у джазовій версії Ю. Саніної, пісня Росави «День і ніч» — у міксі академічного (симфонічний оркестр і хор), електронного та фольклорного саунду (народні автентичні інструменти) та стилістики поп-музики у виконанні ONUK'и. Драматизована та експресивна вокальна манера О. Шумей, маркована розщепленням звуку, перетворила пісню В. Івасюка «У долі своя весна» у супроводі симфонічного оркестру на лірико-драматичний монолог, у латино-американському дусі виконала «Стожари» А. Омаргалієва.

Спрямованість Тіни Кароль на усталення статусу української вокальної естради, як складника національної культурної спадщини, відбилася також у тяжінні до її стильово синтетичної репрезентації. Синтез рис академічного, естрадного мистецтва та фольклору відбився у створенні особливого звукового простору — фактично кожна з пісень за ініціативою співачки постала у супроводі заслуженого академічного симфонічного оркестру Українського радіо під керівництвом В. Шейка та хору, зокрема дитячого. Це зумовило формування нових змістових і стильових параметрів пісень М. Скорика «Намалюй мені ніч», «Ой ти, дівчино, з горіха зерня» А. Кос-Анатольського, «Кохання моє» Б. Буєвського, «О-ля-ля» та «Не кажучи нікому» гурту Тартак, «Друг» гурту «Океан Ельзи», «Повільно» гурту ADAM, «Україна рок-н-рол» З. Філіпчука, «Стожари» П. Дворського, «Поцілунок» гурту «Мертвий півень», а також зразків фольклору — пісень «Осідлаю кониченька» та «Щедрик».

Творчість Тіни Кароль позначена і тяжінням до театралізації, створення цілісного багатогранного образу при відмінностях комплексу естетичних параметрів у концертній практиці та кліпах. У концертному вимірі діяльності співачки це зумовлює «театралізацію багатьох пісень і загалом концертних програм <...> де гостру й ексцентричну пластику артистки підтверджувала й манера співу з несподіваними інтонаціями, з навмисне різким забарвленням тембру» (Гаценко, Ковмір, Юрчук, 2024, с. 174). Натомість кліпи Тіни Кароль демонструють прагнення створення мікро-фільмів із акцентованими витонченими візуальними, анімаційними ефектами (зокрема кліп «Твої гріхи»).

І. Бобул (2018) акцентує, що специфіку сучасної української вокальної естради визначають чотири провідні тенденції вокально-естрадної жанрово-стильової системи, що надають їй художньо-творчої та культурно-семантичної автономії — театралізація, фестивалізація, академізація та персоналізація (с. 18). Творчість Тіни Кароль, позначена значущістю візуального та театральньо-драматичного начала, академічних настанов вокалу та тенденції проєкції естрадного вокалу в академічний простір в проєкті «Дім звукозапису», тяжінням до створення культурно-мистецьких проєктів та персоналізацією палітри виконавських маркерів, є концентрованим утіленням особливостей сучасного українського вокального мистецтва та утіленням пошуку нових форм його буття.

Висновки. Творчість народної артистки України Тіни Кароль віддзеркалює сучасні тенденції урізноманітнення творчого світобачення, пошуку цілісності й універсальності образу виконавця та закріплення статусу вокальної естради як сфери збереження культурного досвіду. Образ співачки позначений як експресією та зв'язками з ментально вагомими для українства кордоцентричністю і ліричністю, розмаїттям виконавських настанов і соціальною спрямованістю діяльності. На концептуальному, тематично-образному рівні це відбиває формування нових концептуальних вимірів вокальної естради — патріотичної лінії у ліричній, трагічній, філософській та лірико-драматичній інтерпретаціях, у яких зокрема апробується і новаційний жанр реп-поеми. Ліричний концептуальний вектор у творчості співачки демонструє значущість

символічності, метафоричності та драматично-експресивної репрезентації проблем духовного буття сучасної людини.

Специфіку виконавських настанов співачки визначає синтез рис академічного та естрадного вокалу, зокрема стилістики Soul, вагомість субтону, фразу і твангу, миттєвих змін виконавської стилістики, динаміки і характерних прийомів естрадного співу, а також індивідуалізована інтерпретація рис народнопісенного виконавства.

Творчу діяльність Тіни Кароль вирізняє спрямованість на фундацію та здійснення мистецьких проєктів, метою яких є закарбування культурної пам'яті нації, демонстрація виразового потенціалу сучасної вокальної естради та її здатності концентрувати художній досвід різних епох у стильовому різноманітті. Масштабний проєкт «Колядки» відбив спрямованість співачки на синтетичну репрезентацію фольклору в сучасних стильових проєкціях, синтез вокальної стилістики попмузики, Soul і рис народнопісенного виконавства, а також багатомірності діяльнісних модусів — концертного, музично-

театрального, письменницько-чтецького. Як авторка ідеї та продюсерка Тіна Кароль заснувала проєкт «Дім звукозапису», метою якого є популяризація української вокальної естради та її сучасна стильова трансформація. Проєкт став антологією української вокальної естради, утіленням новачійних тенденцій організації художнього життя, прецедентом поєднання музичного та візуального, меморіального та просвітницького компонентів, утіленням свідомої спрямованості виконавиці на синтез рис академічного, естрадного мистецтва і фольклору як закарбування вічної актуальності естрадної вокальної спадщини.

Атрибутивною рисою творчості Тіни Кароль є тяжіння до театралізації (у концертній діяльності) та створення кліпів — мікро-фільмів із акцентованими витонченими візуальними, анімаційними ефектами.

Перспективи подальших досліджень полягають у виявленні специфіки творчих світів сучасних представників вокального естрадного мистецтва.

Фінансування / Funding

Дослідження виконано без фінансової підтримки.

Використання Штучного Інтелекту / Use of Artificial Intelligence

Авторка стверджує, що при створенні цієї статті не використовувала технології штучного інтелекту.

Конфлікт інтересів / Conflict of Interest

Авторка заявляє про відсутність конфлікту інтересів щодо цього дослідження, включаючи фінансові, особисті, авторські чи будь-які інші, які могли б вплинути на дослідження, а також на результати, представлені в цій статті.

Надійшла до редакції / Received: 10.08.2026

Прорецензовано / Peer-reviewed: 28.08.2026

Рекомендовано до публікації / Accepted for publication: 14.09.2026

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

Бобул, І. (2018). *Жанрові форми та стильові конотації вокально-естрадного виконавства в музичній культурі України кінця XX – XXI століття* [Автореф. дис. канд. мист., Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв]. <http://elib.nakkim.edu.ua/xmlui/handle/123456789/2132>

Большакова, А. (2026). Проєкт Тіни Кароль «Дім звукозапису» увійшов до Національного архівного фонду України. *Українська правда*, 10 липня 2026 року. <https://life.pravda.com.ua/culture/proyekt-dim-zvukozapisu-tini-karol-uviyshov-do-nacionalnogo-arhivu-ukrajini-316156/>

Гаценко, Г., Ковмір, Н., & Юрчук, В. (2024). Сценічне втілення естрадної пісні: комплекс виразних засобів у сучасних виконавських практиках. *Вісник Національного університету культури і мистецтв. Серія: Музичне мистецтво*, 7(2), 170–182. <https://doi.org/10.31866/2616-7581.7.2.2024.316731>

Зосим, О., & Подунай, Я. (2023). Євроденс як стильовий напрям української пісенної естради 1990-х років. *АРТ-платФОРМА*, 1(7), 32–54. <https://doi.org/10.51209/platform.1.7.2023.32-54>

Іщенко, О. (2022). Виконавська особистість в українській вокально-естрадній творчості XXI ст. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 51, 133–141. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/51-19>

Конвалюк, У. В. *Персонологічний дискурс вокального мистецтва української естради 70-х років XX – початку XXI століть* [Дис. канд. мист., ДВНЗ «Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника»]. <https://uacademic.info/ua/document/0420U102475>

Красовська, Л., Кудрич, Л., Манько, С., Михайлюченко, О., & Іванов, В. (2025). Українська вокальна естрада поч. XXI ст.: у пошуках новаційних концептуальних обріїв. *Слобожанські мистецькі студії*, 1(07), 62–66. <https://doi.org/10.32782/art/2025.1.11>

Рябуха, Т. М. (2017). *Витоки та інтонаційні складові української пісенної естради* [Автореф. дис. канд. мист., Харківський національний університет мистецтв ім. І. П. Котляревського].

Скворцова, О. (2024). Універсалізм вокаліста у просторі сучасної національної культури. *Актуальні питання гуманітарних наук*, 75(2), 131–137. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/75-2-19>

Теслер, Т., & Красовська, Л. (2024). Сучасна українська вокальна естрада як засіб культурної дипломатії. *Fine Art and Culture Studies*, 5, 78–85. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-5-10>

Уманець, О. (2024). Культурно-мистецький проект як явище сучасної національної культури. *Fine Art and Culture Studies*, 1, 247–255. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-1-31>

Шабанова, Ю. (2022). Метамодерн у мистецькому просторі передчуття нової культурної парадигми. *Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку*, 43, 87–94. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi43.586>

REFERENCES

Bobul, I. (2018). *Zhanrovi formy ta stylovi konotatsii vokalno-estradnoho vykonavstva v muzychnii kulturi Ukrainy kintsia XX – XXI stolittia* [Genre Forms and Stylistic Connotations of Vocal-Variety Performance in the Musical Culture of Ukraine of the Late 20th – 21st Centuries] [Extended abstract of PhD dissertation, National Academy of Managerial Staff of Culture and Arts]. <http://elib.nakkkim.edu.ua/xmlui/handle/123456789/2132> [in Ukrainian].

Bolshakova, A. (2026). Proiekt Tiny Karol «Dim zvukozapysu» uviishov do Natsionalnoho arkhivnoho fondu Ukrainy [Tina Karol's project "Recording House" became part of the National Archival Fund of Ukraine]. *Ukrainska pravda*, July 10, 2026. <https://life.pravda.com.ua/culture/proyekt-dim-zvukozapisu-tini-karol-u-viyshov-do-nacionalnogo-arhivu-ukrajini-316156/> [in Ukrainian].

Hatsenko, H., Kovmir, N., & Yurchuk, V. (2024). Stsenichne vtilennia estradnoi pisni: kompleks vyraznykh zasobiv u suchasnykh vykonavskykh praktykakh [Stage embodiment of a variety song: a complex of expressive means in contemporary performance practices]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu kultury i mystetstv. Serii: Muzychne mystetstvo*, 7(2), 170–182. <https://doi.org/10.31866/2616-7581.7.2.2024.316731> [in Ukrainian].

Zosym, O., & Podunai, Ya. (2023). Yevrodens yak stylovyi napriam ukraïnskoi pisennoi estrady 1990-kh rokiv [Eurodance as a stylistic trend of Ukrainian song variety art of the 1990s]. *ART-platFORMA*, 1(7), 32–54. <https://doi.org/10.51209/platform.1.7.2023.32-54> [in Ukrainian].

Ishchenko, O. (2022). Vykonavska osobystist v ukraïnskii vokalno-estradnii tvorchosti XXI st. [Performing personality in Ukrainian vocal-variety creativity of the 21st century]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 51, 133–141. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/51-19> [in Ukrainian].

Konvaliuk, U. V. *Personolohichnyi dyskurs vokalnoho mystetstva ukraïnskoi estrady 70-kh rokiv XX – pochatku XXI stolit* [Personological Discourse of the Vocal Art of Ukrainian Variety of the 1970s – Early 21st Century] [PhD dissertation, Vasyl Stefanyk Precarpathian National University]. <https://uacademic.info/ua/document/0420U102475> [in Ukrainian].

Krasovska, L., Kudrych, L., Manko, S., Mykhailiuchenko, O., & Ivanov, V. (2025). Ukrainska vokalna estrada poch. XXI st.: u poshukakh novatsiinykh kontseptualnykh obriiv [Ukrainian vocal variety art of the early 21st century: in search of innovative conceptual horizons]. *Slobozhanski mystetski studii*, 1(07), 62–66. <https://doi.org/10.32782/art/2025.1.11> [in Ukrainian].

Riabukha, T. M. (2017). *Vytoky ta intonatsiini skladovi ukraïnskoi pisennoi estrady* [Origins and Intonational Components of Ukrainian Song Variety Art] [Extended abstract of PhD dissertation, Kharkiv I. P. Kotlyarevsky National University of Arts]. [in Ukrainian].

Skvortsova, O. (2024). Universalizm vokalista u prostori suchasnoi natsionalnoi kultury [Universalism of the vocalist in the space of contemporary national culture]. *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 75(2), 131–137. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/75-2-19> [in Ukrainian].

Tesler, T., & Krasovska, L. (2024). Suchasna ukrainska vokalna estrada yak zasib kulturnoi dyplomatii [Contemporary Ukrainian vocal variety art as a means of cultural diplomacy]. *Fine Art and Culture Studies*, 5, 78–85. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-5-10> [in Ukrainian].

Umanets, O. (2024). Kulturno-mystetskyi proiekt yak yavyshe suchasnoi natsionalnoi kultury [Cultural and artistic project as a phenomenon of contemporary national culture]. *Fine Art and Culture Studies*, 1, 247–255. <https://doi.org/10.32782/facs-2024-1-31> [in Ukrainian].

Shabanova, Yu. (2022). Metamodern u mystetskomu prostori peredchuttia novoi kulturnoi paradyhmy [Metamodern in the art space of the premonition of a new cultural paradigm]. *Ukrainska kultura: mynule, suchasne, shliakhy rozvytku*, 43, 87–94. <https://doi.org/10.35619/ucpmk.vi43.586> [in Ukrainian].